TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 20. decembrī*

Apelācija – Regula (EK) Nr. 834/2007 – Bioloģisko produktu ražošana un marķēšana – Regula (EK) Nr. 889/2008 – Īstenošanas regula (ES) Nr. 1358/2014 – Interese celt prasību – Jēdziens "personīgais labums"

Lieta C-268/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2016. gada 13. maijā,

Binca Seafoods GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv *H. Schmidt*, *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *A. Lewis* un *G. von Rintelen*, kā arī *K. Walkerová*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 29. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 8. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā *Binca Seafoods GmbH* (turpmāk tekstā – "*Binca*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 11. marta rīkojumu lietā *Binca Seafoods*/Komisija (T-94/15, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais rīkojums", EU:T:2016:164), ar kuru šī tiesa ir noraidījusi tās prasību atcelt Komisijas 2014. gada 18. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1358/2014, ar kuru groza Regulu

* Tiesvedības valoda – vācu.

(EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 attiecībā uz bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku izcelsmi, akvakultūras dzīvnieku turēšanas praksi, bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku barību un produktiem un vielām, kuras atļauts izmantot bioloģiskajā akvakultūrā (OV 2014, L 365, 97. lpp.; turpmāk tekstā – "strīdīgā regula").

Atbilstošās tiesību normas

Pamatregula

2 Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV 2007, L 189, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatregula") 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo regulu nosaka pamatu bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus efektīvu darbību, garantējot godīgu konkurenci, nodrošinot patērētāju uzticību un aizsargājot patērētāju intereses.

Tajā ir noteikti kopēji mērķi un principi, kas ir pamatā noteikumiem, kurus atbilstīgi šai regulai pieņem attiecībā uz:

a) visiem bioloģisko produktu ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmiem un to kontroli;

[..]

2. Šī regula attiecas uz turpmāk norādītajiem lauksaimniecības, tostarp akvakultūras, produktiem, ja tie ir laisti tirgū vai paredzēti laišanai tirgū:

a) dzīvi vai nepārstrādāti lauksaimniecības produkti;

b) pārstrādāti lauksaimniecības produkti, kurus lieto pārtikā;

c) barība;

d) veģetatīvās pavairošanas materiālam un sēklām ražošanas vajadzībām.

Nomedītu un nozvejotu savvaļas dzīvnieku produktus neuzskata par bioloģiskajiem produktiem.

[..]"

3 Pamatregulas 2. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

a) "bioloģiskā ražošana" ir šajā regulā paredzētajiem noteikumiem atbilstīgas ražošanas metodes izmantošana visos ražošanas, gatavošanas un izplatīšanas posmos;

[..]

d) "uzņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par šīs regulas prasību izpildi bioloģiskās ražošanas uzņēmumā, par ko tā ir atbildīga;

[..]."

4 Pamatregulas 15. pants, kurā ir paredzēti ražošanas noteikumi attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem, ir formulēts šādi:

"1. Papildus 11. pantā paredzētajiem vispārējiem ražošanas noteikumiem lauku saimniecībā attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku audzēšanu piemēro šādus noteikumus:

a) attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku izcelsmi:
   i) bioloģiskās akvakultūras pamatā ir tādu jaunu dzīvnieku audzēšana, kuru izcelsme ir bioloģiskie vaislinieki un bioloģiskās saimniecības;
   ii) ja nav pieejami tādi jauni dzīvnieki, kuru izcelsme ir bioloģiski vaislinieki un bioloģiskas saimniecības, saskaņā ar īpašiem nosacījumiem saimniecībā drīkst ievest ārpus bioloģiskām saimniecībām audzētus dzīvniekus;

[..]

c) attiecībā uz reprodukciju:

[..]
   iii) katrai sugai izveido piemērotus apstākļus ikru apsaimniekošanai, reprodukcijai un mazuļu audzēšanai;

[..]."

5 Pamatregulas 38. pantā Eiropas Komisijai ir piešķirtas tiesības pieņemt minētās regulas piemērošanas noteikumus.

6 Pamatregula saskaņā ar tās 42. pantu ir piemērojama no 2009. gada 1. janvāra.

Īstenošanas regula

7 Komisijas 2008. gada 5. septembra Regula (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV 2008, L 250, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), kas saskaņā ar tās 97. pantu ir piemērojama no 2009. gada 1. janvāra, 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā – tā sākotnējā redakcijā – no šīs regulas piemērošanas jomas tika izslēgti produkti, kuriem ir akvakultūras izcelsme.

Pirmā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula

8 Ar Komisijas 2009. gada 5. augusta Regulu (EK) Nr. 710/2009 (OV 2009, L 204, 15. lpp.; turpmāk tekstā – "Pirmā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula") Īstenošanas regulas piemērošanas joma tika paplašināta, šo regulu attiecinot uz noteiktiem akvakultūras dzīvniekiem, un Īstenošanas regulā tika iekļauti īpaši ražošanas noteikumi produktiem, kuriem ir akvakultūras izcelsme.

9 Ar Pirmo regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, Īstenošanas regulas II sadaļā tika iekļauta 2.a nodaļa "Akvakultūras dzīvnieku ražošana". Minētās nodaļas 2. iedaļā par akvakultūras dzīvnieku izcelsmi 25.e pantā tika paredzēti nosacījumi, ar kādiem nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieki var tikt ievesti saimniecībā.

10 Sākotnējā redakcijā, kas izriet no Pirmās regulas, ar ko grozīta Īstenošanas regula, 25.e pantā bija noteikts:

"1. Pavairošanas nolūkos vai ģenētisko krājumu uzlabošanai un tad, ja bioloģiskās akvakultūras dzīvnieki nav pieejami, saimniecībā drīkst ievietot savvaļā notvertus vai nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus. Pirms izmantot šādus dzīvniekus pavairošanas vajadzībām, tie vismaz trīs mēnešus jātur saskaņā ar bioloģiskās pārvaldības noteikumiem.

2. Tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanā un, ja nav pieejami bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi, saimniecībā drīkst ievietot nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļus. Ražošanas ciklu vismaz pēdējās divās trešdaļās pārvalda saskaņā ar bioloģiskās pārvaldības noteikumiem.

3. Saimniecībā ievietoto nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu maksimālais procentuālais daudzums ir šāds: 80 % no 2011. gada 31. decembra [līdz 2011. gada 31. decembrim], 50 % no 2013. gada 31. decembra [līdz 2013. gada 31. decembrim] un 0 % no 2015. gada 31. decembra [līdz 2015. gada 31. decembrim].

4. Tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanai paredzētu akvakultūras dzīvnieku mazuļu ievākšana savvaļā ir atļauta tikai šādos gadījumos:

a) ja, piepildot dīķus, akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un iežogojumus, tajos dabīgā veidā iepeld zivju vai vēžveidīgo kāpuri un mazuļi;

b) kad ievāc Eiropas zuša mazuļus, ja konkrētajā vietā ir spēkā apstiprināts zušu pārvaldības plāns un zušu mākslīga pavairošana joprojām ir neatrisināta problēma."

11 25.i pantā "Hormonu izmantošanas aizliegums", kurš ar Pirmo regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, ir iekļauts Īstenošanas regulas II sadaļas 2.a nodaļas 4. iedaļā par pavairošanu, ir noteikts:

"Hormonu un hormonu atvasinājumu izmantošana ir aizliegta."

12 25.k pants "Īpaši noteikumi par barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji", kurš Īstenošanas regulā tika ieviests ar Pirmo regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, redakcijā, kas izriet no Komisijas 2012. gada 14. jūnija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 505/2012, ar kuru groza un labo Regulu (EK) Nr. 889/2008 (OV 2012, L 154, 12. lpp.), ir formulēts šādi:

"1. Gādājot barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji, ievēro šādas prioritātes:

a) akvakultūras izcelsmes bioloģiski barības līdzekļi;

b) zivju milti un zivju eļļa no bioloģiskās akvakultūras ražošanas blakusproduktiem;

c) zivju milti un zivju eļļa un zivju izcelsmes sastāvdaļas, kas iegūtas ilgtspējīgā zivsaimniecībā no lietošanai pārtikā derīgām zivīm;

d) bioloģiski ražotas augu vai dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas.

[..]

3. Barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 60 % augu izcelsmes bioloģisko produktu.

4. Lašu un foreļu fizioloģisko vajadzību robežās barības devā drīkst iekļaut astaksantīnu, kuram jābūt iegūtam galvenokārt no bioloģiskiem avotiem, piemēram, no bioloģiski audzētu vēžveidīgo čaulām. Ja nav pieejami bioloģiski avoti, drīkst izmantot dabīgos astaksantīna avotus (piemēram, *Phaffia* raugu)."

13 Saskaņā ar Pirmās regulas, ar ko grozīta Īstenošanas regula, 2. pantu šī regula ir piemērojama no 2010. gada 1. jūlija.

14 Tomēr Īstenošanas regulas 95. pantā ar Pirmo regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, tika pievienots šāds punkts:

"11. Kompetentā iestāde uz laiku, kura beigu termiņš ir 2013. gada 1. jūlijs, tādām akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu ražošanas vienībām, kuras, kamēr šī regula vēl nav stājusies spēkā, jau ir izveidotas un darbojas atbilstīgi dalībvalsts atzītiem bioloģiskās ražošanas noteikumiem, var atļaut saglabāt bioloģiskā ražotāja statusu tik ilgi, kamēr turpinās pāreja uz šīs regulas noteikumiem un ja nenotiek neattaisnota ūdens piesārņošana ar bioloģiskajā ražošanā neatļautām vielām. Šo pasākumu izmantojošie uzņēmēji paziņo kompetentajai iestādei, kuras ir attiecīgās iekārtas, zivju dīķi, sprosti vai jūras aļģu partijas."

15 Pirmās regulas, ar ko grozīta Īstenošanas regula, 2. panta pēdējā daļā bija noteikts:

"Pamatojoties uz attiecīgiem dalībvalstu priekšlikumiem, kuriem pievienots pienācīgs pamatojums, šo regulu var pārskatīt, lai no 2013. gada 1. jūlija izdarītu tajā grozījumus."

Otrā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula

16 Ar Komisijas 2013. gada 24. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1030/2013 (OV 2013, L 283, 15. lpp.; turpmāk tekstā – "Otrā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula") pārejas perioda, kurā Pirmā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula, nevarēja tikt pārskatīta (turpmāk tekstā – "pārejas periods"), beigu datums, kurš atbilstoši Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktam bija 2013. gada 1. jūlijs, tika aizstāts ar 2015. gada 1. janvāra datumu.

Trešā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula

17 Komisijas 2013. gada 17. decembra Īstenošanas regulā (ES) Nr. 1364/2013, ar ko groza [Īstenošanas regulu] attiecībā uz nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu un divvāku gliemju nebioloģiskās sēklas izmantošanu bioloģiskā akvakultūrā (OV 2013, L 343, 29. lpp.; turpmāk tekstā – "Trešā regula, ar ko grozīta Īstenošanas regula"), tika grozīts Īstenošanas regulas 25.e panta 3. punkts.

18 Laikposms, kurā saimniecībā ievietoto nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu maksimālais procentuālais daudzums ir 50 %, tika pagarināts līdz 2014. gada 31. decembrim.

19 Datums, līdz kuram ir jāsasniedz 0 % maksimālais procentuālais daudzums, 2015. gada 31. decembris, netika mainīts.

Strīdīgā regula

20 Strīdīgās regulas 1. panta 1. punktā Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punkts tika aizstāts ar šādu:

"4. Tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanai paredzētu akvakultūras dzīvnieku mazuļu ievākšana savvaļā ir atļauta tikai šādos gadījumos:

a) ja, piepildot dīķus, akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un iežogojumus, tajos dabīgā veidā iepeld zivju vai vēžveidīgo kāpuri un mazuļi;

b) kad ievāc Eiropas zuša mazuļus, ja konkrētajā vietā ir spēkā apstiprināts zušu pārvaldības plāns un zušu mākslīga pavairošana joprojām ir neatrisināta problēma;

c) izņemot Eiropas zuti – ja savvaļas zivju mazuļus ievāc, lai tirgus izmēra akvakultūras dzīvniekus ražotu tradicionālās ekstensīvās akvakultūras saimniecībās, kuras atrodas mitrājos, piemēram, iesāļūdens tilpēs, plūdmaiņu apgabalos un piekrastes lagūnās, ko no jūras atdala ūdens sanesta zemes strēle vai arī sēklis, ar nosacījumu, ka:
   i) ielaiduma atjaunošana ir saskaņā ar pārvaldības pasākumiem, kurus apstiprinājušas par attiecīgo zivju krājumu pārvaldību atbildīgās iestādes un kuru mērķis ir nodrošināt attiecīgās sugas izmantošanas ilgtspējību; un
   ii) zivis baro tikai ar tādu barību, kas ir dabīgi pieejama konkrētajā vidē."

21 Šīs regulas preambulas 3. un 4. apsvērumā Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punkta papildinājumi tika pamatoti šādi:

"(3) Saskaņā ar [Pamatregulas] 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, ja nav pieejami tādi jauni dzīvnieki, kuru izcelsme ir bioloģiski vaislinieki un bioloģiskas saimniecības, saskaņā ar īpašiem nosacījumiem saimniecībā drīkst ievest ārpus bioloģiskām saimniecībām audzētus dzīvniekus. [Īstenošanas regulā] ir noteikti konkrēti ierobežojumi attiecībā uz savvaļā notvertiem akvakultūras dzīvniekiem, tostarp par akvakultūras dzīvnieku mazuļu vākšanu savvaļā. Dažas tradicionālās ekstensīvas zivaudzēšanas prakses mitrājos, piemēram, iesāļūdens tilpēs, plūdmaiņu apgabalos un piekrastes lagūnās, ko no jūras atdala sanesu zemes strēle vai sēklis, pastāv jau gadsimtiem ilgi un ir vērtīgas kultūras mantojuma, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas un vietējo kopienu saimniecisko perspektīvu ziņā. Noteiktos apstākļos šīs prakses neietekmē attiecīgo sugu krājumu stāvokli.

(4) Tāpēc tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanai paredzētu mazuļu ievākšana savvaļā, ja to veic atbilstoši šīm tradicionālajām akvakultūras praksēm, tiek uzskatīta par saskanīgu ar bioloģiskās akvakultūras ražošanas mērķiem, kritērijiem un principiem ar nosacījumu, ka attiecīgo sugu ilgtspējīgas izmantošanas labad ir ieviesti pārvaldības pasākumi, kurus apstiprinājusi kompetentā iestāde, kas atbild par attiecīgo zivju krājumu pārvaldību, un ka ielaiduma atjaunošana ir saskaņā ar šiem pasākumiem, un ka zivis baro tikai ar tādu barību, kas ir dabīgi pieejama konkrētajā vidē."

22 Strīdīgās regulas 1. panta 3. punktā Īstenošanas regulas 25.k panta 1. punkts tika papildināts šādi:

"e) barības produkti iegūti no nesadalītām zivīm, kas nozvejotas zvejniecībās, kuru ilgtspējība sertificēta saskaņā ar shēmu, kuru kompetentā iestāde atzinusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Eiropas Parlamenta un Padomes [2013. gada 11. decembra] Regulā (ES) Nr. 1380/2013 [par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV 2013, L 354, 22. lpp.)] noteiktajiem principiem."

23 Ar strīdīgās regulas 1. panta 5. punktu Īstenošanas regulas 25.k pantā tika ieviests arī jauns punkts šādā redakcijā:

"5. Ja 1. punktā uzskaitītajos barības avotos histidīna saturs nav pietiekams lašveidīgo zivju uztura vajadzību apmierināšanai un kataraktas profilaksei, šo zivju barības devā drīkst iekļaut fermentējot iegūtu histidīnu."

Tiesvedības priekšvēsture

24 *Binca*, atbilstoši Vācijas tiesībām reģistrēta ekosertificēta sabiedrība, Vācijā importē zivis "pangasijas", kas tiek ražotas Vjetnamā akvakultūras saimniecībā ar nosaukumu "Binca Organic Farm" bioloģiskās lauksaimniecības ietvaros, un tad tās pārdod tirdzniecības partneriem Vācijā, Austrijā un Skandināvijas valstīs.

25 *Binca* pangasijas iegādājas saldētā veidā ar Vjetnamā reģistrēta uzņēmuma starpniecību (turpmāk tekstā – "starpnieks"), kas arī ir kotēts un ekosertificēts, kurš pārstrādā un sasaldē akvakultūras zivis un izsniedz rēķinus par precēm, kas tiek piegādātas *Binca*, kura rīkojas kā eksportētāja.

26 *Binca* pati iegādājas barību zivīm, kuras tā piegādā starpniekam, un atskaita attiecīgo summu no cenas, kas tam samaksāta.

27 Komisijai adresētā 2014. gada septembra vēstulē *Binca* iesniedza priekšlikumus Īstenošanas regulas grozījumiem, tostarp 25.e panta 3. punktā, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Trešo regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, lai iespēja ievietot saimniecībā nebioloģiskas akvakultūras dzīvnieku mazuļus tiktu pagarināta līdz 2021. gadam.

28 2014. gada 15. oktobra vēstulē Komisija informēja *Binca*, ka ir uzsākts Īstenošanas regulas grozīšanas process un ka dalībvalstu un visu ieinteresēto personu nostājas tiks ņemtas vērā.

29 Strīdīgā regula tika pieņemta 2014. gada 18. decembrī.

30 2015. gada 18. februāra vēstulē *Binca*, pamatojoties uz LESD 265. pantu, lūdza Komisiju attiecībā uz Vjetnamā ražotām pangasijām pagarināt Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktā paredzēto pārejas periodu līdz 2018. gada 1. janvārim.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

31 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 19. februārī, *Binca* cēla prasību atcelt strīdīgo regulu. Tā apgalvoja, ka ir tikusi diskriminēta, jo strīdīgajā regulā Komisija paredzēja pārejas pasākumus un īpašus atkāpes noteikumus attiecībā uz citām, nevis uz tās bioloģiskām akvakultūrām. Tādējādi šī regula esot bijusi labvēlīga tās konkurentiem, bet neesot ticis paredzēts neviens pārejas pasākums vai atkāpe, kas tai varētu būt labvēlīga. Atbilstoši *Binca* norādītajam šādi pārejas pasākumi un atkāpes it īpaši attiecas uz dzīvnieku mazuļu izcelsmi.

32 *Binca* norādīja, ka citi uzņēmēji varēja turpināt izmantot marķējumu "bio" ar dažiem nosacījumiem, kas tai gan nebija pieejami. Šajā ziņā tā īpaši norādīja savā prasībā nevienlīdzīgu attieksmi pret zivju ražošanu Mekongas deltā (Vjetnama) un Eiropas iesāļūdens zonās.

33 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 21. maijā, Komisija saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu cēla iebildi par nepieņemamību.

34 Ar pārsūdzēto rīkojumu Vispārējā tiesa noraidīja *Binca* prasību kā nepieņemamu, jo tai neesot bijusi interese celt prasību par strīdīgās regulas atcelšanu.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

35 Apelācijas sūdzībā *Binca* prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto rīkojumu un

– atcelt strīdīgo regulu.

36 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

– noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest *Binca* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

37 Apelācijas sūdzības pamatojumam *Binca* būtībā izvirza piecus pamatus, pirmkārt, par to, ka neesot ņemti vērā argumenti par konkurences aizsardzību un neesot konstatēts vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, otrkārt, par tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, treškārt, par tiesību tikt vienlīdzīgi uzklausītam pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ceturtkārt, par tiesību uz atklātu tiesas sēdi pārkāpumu un, piektkārt, par uzņēmējdarbības brīvības pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

38 Ar pirmo pamatu *Binca* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir veikusi vērtējumu, kura beigās tā esot kļūdaini pārkvalificējusi tās prasību. Lai arī tā esot paziņojusi par diskrimināciju salīdzinājumā ar konkurentiem, kuri varējuši saglabāt marķējumu "bio" tādēļ, ka patvaļīgi un selektīvi ticis pagarināts pārejas periods, Vispārējā tiesa šo prasību esot izskatījusi kā tādu, kas ir vērsta tikai uz to, lai panāktu pārejas perioda pagarinājumu.

39 Komisija apgalvo, ka apstrīdētā rīkojuma pamatojums galvenokārt un pamatoti esot balstīts uz *Binca* interesi lūgt atcelt strīdīgo regulu, lai varētu turpināt tirgot pangasijas ar marķējumu "bio", jo tās prasības pieteikumā kā prasības mērķis esot skaidri definēta Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktā paredzētā pārejas perioda pagarināšana. Šis mērķis esot bijis arī darbībām, ko ārpus tiesvedības ir veikusi *Binca* un kas ir minētas apstrīdētajā rīkojumā.

40 Turklāt Komisija uzskata, ka *Binca* nav tādi paši konkurences apstākļi kā strīdīgās regulas adresātiem, kas ir akvakultūras saimniecību saimnieki, jo tās darbība ir pangasiju kā bioloģiskas preces importēšana.

41 Komisija piebilst, ka *Binca* nav iesniegusi nekādu pārliecinošu informāciju, lai pamatotu konkurences attiecību esamību starp to un citām zivju ražošanas bioloģiskās akvakultūras saimniecībām. Līdz ar to Vispārējā tiesa neesot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā tādēļ, ka neizskatīja sīkāk *Binca* argumentus par konkurences aizsardzību.

Tiesas vērtējums

42 Ievadā ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa tajā celtās prasības pieņemamības izvērtēšanas posmā šo prasību izskatīja kā tādu, kas attiecas tikai uz Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktā paredzētā pārejas perioda pagarināšanu *Binca* labā. Ņemot vērā, ka strīdīgajā regulā netika grozīts šis pārejas periods, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā rīkojumā uzskatīja, ka tās atcelšana nemainītu piemērojamās tiesību normas. Neizvērtējot citus prasības pieņemamības nosacījumus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā rīkojuma 73. punktā tādēļ secināja, ka *Binca* nebija intereses celt prasību par strīdīgās regulas atcelšanu un ka tādējādi tās prasība bija nepieņemama.

43 Apelācijas sūdzībā *Binca* apgalvo, ka, izvērtējot tās prasības Vispārējā tiesā pieņemamību, šai tiesai esot bijis jākonstatē, ka šajā prasībā ir paziņota nevienlīdzīga attieksme, kas radusies strīdīgās regulas dēļ, kuras piemērošanas rezultātā esot tikusi izkropļota konkurence.

44 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šāda interese nozīmē, ka pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības rezultātā var rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis (spriedumi,

2015. gada 4. jūnijs, *Andechser Molkerei Scheitz*/Komisija, C-682/13 P, nav publicēts, EU:C:2015:356, 25. punkts; 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. punkts, kā arī rīkojums, 2017. gada 6. aprīlis, *Proforec*/Komisija, C-176/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:290, 32. punkts).

45 Atbilstoši šai judikatūrai prasītājam ir jāpierāda sava interese celt prasību, kas ir pamatnosacījums un pirmais nosacījums prasības celšanai tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 58. punkts). Konkrētāk, lai prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, būtu pieņemama, prasītājam ir atbilstoši jāpamato sava interese par šī akta atcelšanu (spriedums, 2015. gada 4. jūnijs, *Andechser Molkerei Scheitz*/Komisija, C-682/13 P, nav publicēts, EU:C:2015:356, 26.–28. punkts, un rīkojums, 2017. gada 6. aprīlis, *Proforec* /Komisija, C-176/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:290, 33. un 34. punkts).

46 Šajā lietā no pārsūdzētā rīkojuma 60. un 62. punkta izriet, ka *Binca* Vispārējā tiesā apgalvojusi, ka strīdīgā regula dažiem no tās konkurentiem, bet ne pašai ir ļāvusi turpināt tirgot savus produktus ar marķējumu "bio" un ka, tā kā *Binca* vairs nevarēja pārdot pangasijas ar šādu marķējumu, patērētāji mainītu savu izvēli par labu citām bioloģiskās akvakultūras zivju sugām. Tādējādi *Binca* apgalvoja, ka strīdīgās regulas atcelšanas gadījumā tā varētu saglabāt savus klientus, jo tās konkurentiem tāpat vairs nebūtu ļauts izmantot marķējumu "bio".

47 Tāpat no pārsūdzētā rīkojuma 70. punkta izriet, ka Vispārējā tiesā *Binca* apgalvojusi, ka ar savu prasību atcelt tiesību aktu tai šķitis iespējams panākt taisnīgus un ar citiem bioloģiskās akvakultūras zivju ražotājiem vienlīdzīgus nosacījumus, jo pēdējie minētie – tāpat kā *Binca* – vairs nevarētu tirgū izmantot marķējumu "bio".

48 Līdz ar to *Binca* Vispārējā tiesā apgalvoja, ka tai ir interese lūgt atcelt strīdīgo regulu, jo šāda atcelšana labotu nevienlīdzīgu attieksmi, kas esot radīta ar šo regulu starp šo sabiedrību un citiem bioloģiskās akvakultūras zivju ražotājiem, nevis tikai tādēļ, ka strīdīgajā regulā netika pagarināts Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktā paredzētais pārejas periods.

49 Turklāt, kā izriet no pārsūdzētā rīkojuma 69. punkta, *Binca* Vispārējā tiesā atzina, ka, ceļot prasību, tā nevarēja panākt Īstenošanas regulas 95. panta 11. punktā – ar grozījumiem, kas izdarīti ar Otro regulu, ar ko grozīta Īstenošanas regula, paredzētā pārejas perioda pagarinājumu, tomēr apgalvojot, ka būtu iespējams izbeigt diskrimināciju, ko tā esot cietusi, liedzot citiem bioloģiskās akvakultūras zivju ražotājiem iespēju izmantot marķējumu "bio".

50 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, kļūdaini uzskatīdama, ka tajā celtā *Binca* prasība ir vērsta uz to, lai strīdīgā regula tiktu atcelta tikai tādēļ, ka tajā nav ticis pagarināts pārejas periods, kļūdaini pārkvalificējot prasību, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

51 Līdz ar to pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ, nevērtējot pārējos *Binca* izvirzītos pamatus.

Par prasību Vispārējā tiesā

52 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

53 Šajā lietā Tiesai ir visa vajadzīgā informācija, lai pieņemtu galīgo lēmumu par to, vai *Binca* bija interese celt prasību.

54 Šajā saistībā uzreiz ir jānorāda, ka *Binca* pieteikumā par lietas ierosināšanu pirmajā instancē apgalvoja, ka strīdīgā regula būtu jāatceļ tādēļ, ka esot patvaļīgi īstenota nevienlīdzīga attieksme pret dažādām bioloģiskām akvakultūrām un ka šī atcelšana ļautu izbeigt diskrimināciju un liktu Komisijai pieņemt nediskriminējošu lēmumu par pārejas pasākumiem. Šajā prasības pieteikumā *Binca* attiecībā uz dzīvnieku mazuļu izcelsmi precizēja, ka grozījumi Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punktā, kas izdarīti ar strīdīgās regulas 1. panta 1. punktu, radot nevienlīdzīgu attieksmi starp akvakultūru, kas praktizēta Mekongas deltā, un to, kas praktizēta Eiropas iesāļūdens zonās.

55 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību, ko izvirzījusi Komisija Vispārējā tiesā, *Binca* vēl precizēja, ka uz bioloģisko lašu un foreļu ražotājiem attiecas divas atkāpes, pirmā – atbilstoši Īstenošanas regulas 25.k panta 1. punkta e) apakšpunktam, kas ieviests ar strīdīgās regulas 1. panta 3. punktu, un otrā – atbilstoši Īstenošanas regulas 25.k panta 5. punktam, kas ieviests ar strīdīgās regulas 1. panta 5. punktu, un šīs atkāpes attiecīgi ļauj lietot veselas zivis gaļēdāju dzīvnieku barībai un pievienot histidīnu lašveidīgo zivju uztura vajadzību apmierināšanai.

56 Kā secinājumu 69.–73. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, tā kā *Binca* savā prasības pieteikumā pirmajā instancē neizvirzīja argumentus, kas konkrēti attiecas uz strīdīgās regulas 1. panta 3. un 5. punktu, ar kuriem attiecīgi ir ieviests Īstenošanas regulas 25.k panta 1. punkta e) apakšpunkts un 25.k panta 5. punkts, tie nevar tikt ņemti vērā, pārbaudot, vai *Binca* bija interese lūgt atcelt strīdīgo regulu. Proti, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta un 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta (kļuvis par 2015. gada 23. aprīļa Vispārējās tiesas Reglamenta 76. pantu) noteikumiem izriet, ka prasības pieteikumā, kas iesniegts pirmajā instancē, tostarp ir jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem.

57 Turpretī, runājot par to, vai *Binca* bija interese celt prasību atcelt strīdīgās regulas 1. panta 1. punktu, ar ko grozīts Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punkts, Komisija norāda, pirmkārt, ka šī sabiedrība, kas ir tikai zivju importētāja, nekonkurē ar ražotājiem, kuriem, kā apgalvots, ar strīdīgo regulu esot piešķirtas priekšrocības, un, otrkārt, ka pangasijas nekonkurē ar citām zivju sugām, kurām atbilstoši *Binca* uzskatam ar strīdīgo regulu ir piešķirtas privilēģijas.

58 Tomēr pirmām kārtām, kā izriet no šā sprieduma 25. un 26. punkta, *Binca* loma Vjetnamas izcelsmes bioloģisko pangasiju piegādes ķēdē ir plašāka un sarežģītāka nekā klasiskam importētājam. Katrā ziņā, ņemot vērā, ka prasības bioloģiskās marķēšanas jomā, kam ir pakļauti bioloģiskās akvakultūras produktu importētāji, iekļauj ražošanas prasības, kas ir noteiktas strīdīgajā regulā, ko tiesas sēdē Tiesā atzinusi Komisija, nevar uzskatīt, ka šajā gadījumā tikai zivju ražotājiem var būt interese par strīdīgās regulas atcelšanu.

59 Otrām kārtām Tiesai, izvērtējot pieņemamību, ir jāpieņem galīgs nolēmums par to, vai pastāv konkurences attiecības starp *Binca* un tiem zivju ražotājiem, kuriem, kā apgalvots, ar strīdīgo regulu esot piešķirtas priekšrocības, vai starp bioloģiskām pangasijām un citām bioloģiskās akvakultūras zivīm, lai noteiktu, vai *Binca* ir interese celt prasību (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1986. gada 28. janvāris, *Cofaz* u.c./Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, 28. punkts). Šajā lietā pietiek pārbaudīt, vai *Binca* ir atbilstoši pamatojusi savu interesi par strīdīgās regulas atcelšanu.

60 Šajā saistībā *Binca* ne tikai ir apgalvojusi Vispārējā tiesā, ka gūs labumu no strīdīgās regulas 1. panta 1. punkta, ar ko grozīts Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punkts, atcelšanas, bet arī paskaidroja, kādā veidā šis grozījums, kas izdarīts ar strīdīgo regulu, piešķir priekšrocības dažiem citiem bioloģiskās akvakultūras zivju ražotājiem un tai rada negatīvas tirdzniecības sekas.

61 Šīs argumentācijas ietvaros *Binca* arī skaidroja, ka akvakultūras dzīvnieku ražošana Mekongas deltā dabisku īpašu apstākļu dēļ atšķirībā no Eiropas ūdeņos esošajām saimniecībām, kas veic piegādes sabiedrībai *Binca*, nevar gūt labumu no Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punkta c) apakšpunkta, redakcijā ar strīdīgās regulas 1. panta 1. punkta grozījumiem.

62 Šajā saistībā – kā izriet no ģenerāladvokāta secinājumu 87. punkta – ir jānorāda, ka atbilstoši strīdīgās regulas preambulas 3. un 4. apsvērumam izņēmumi Īstenošanas regulas 25.e panta 4. punktā ir paredzēti, lai atvieglotu norisošo bioloģisko zivju ražošanu, kas pretējā gadījumā tiktu pārtraukta. *Binca* lūgtās atcelšanas dēļ tātad šie izņēmumi tiktu atcelti un citiem ražotājiem tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama atsevišķu zivju bioloģiskā ražošana Pamatregulas, Īstenošanas regulas un regulu, ar kurām tika grozīta Īstenošanas regula, izpratnē.

63 Līdz ar to ir jāuzskata, ka *Binca*, atbilstoši norādot Vispārējā tiesā negatīvās sekas, ko tai rada strīdīgās regulas noteikumi, kas minēti tās prasībā atcelt tiesību aktu, kā arī labumu, ko tā var gūt, ja šie noteikumi tiktu atcelti, juridiski ir pietiekami pamatojusi savu interesi celt prasību. Vispārējā tiesā celtās prasības pieņemamības izvērtēšanas posmā šis labums ir jāatzīst neatkarīgi no tā, vai Vispārējā tiesa izskatāmās tiesvedības beigās atcels vai neatcels apstrīdēto noteikumu.

64 Līdz ar to *Binca* bija interese celt prasību.

65 Tomēr ir jānorāda, ka Tiesai nav pietiekamas informācijas, lai lemtu par pārējiem argumentiem, kas izklāstīti Komisijas iebildē par *Binca* prasības atcelt tiesību aktu nepieņemamību, kā arī par strīdu pēc būtības.

66 Tādēļ lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 11. marta rīkojumu *Binca Seafoods* /Komisija (T-94/15, nav publicēts, EU:T:2016:164);

2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]